

hvem det er, der i den foreliggende Sag modsætter sig, at der skabes Klarhed over, hvad visse Samfundslag beregner sig i Fortjeneste, medens, som jeg før sagde, alle ved og alle føler sig kaldede til at diskutere, hvorvidt Arbejdernes Fortjeneste er rimelig og berettiget.

Om Forslaget har Mangler, om man ønsker Forhandlingerne ført over paa andre Omraader, skal ikke afficere mig. Jeg er i særdeles høj Grad forhandlingsvillig, hvis man blot tilstræber at faa et Resultat paa et Omraade, hvor jeg mener, at et Resultat er i høj Grad ønskeligt og har været det i adskillige Aar. Det blev nævnt under Forhandlingerne for mig, at en bekendt engelsk Forfatter og Statsmand, Disraëli, en Gang, da man sagde ham, at et Lovforslag, han havde fremsat, ikke egnede sig til at gennemføres, udtalte: „Er der ikke andet i Vejen med Lovforslaget, end at det ikke kan gennemføres, lad os saa endelig tage fat paa Arbejdet for dets Gennemførelse“. Disse Ord kan jeg gerne gøre til mine ogsaa i denne Sag.

J. P. Nielsen: Jeg havde unægtelig ventet at faa Tilslutning, i hvert Fald fra det ærede Medlem Hr. Kragh, thi nægtes kan det ikke, at det ærede Medlem Hr. Kragh som Minister ikke alene ved den Lejlighed, jeg nævnte, men ogsaa paa andre Tidspunkter, blandt andet da „Forbrugernes Værn“ kritiserede Brødpris-Forhøjelserne, arbejdede med Sagen paa en saadan Maade, at man maatte faa den Tro, at han tænkte paa at gennemføre en Kontrol, et Værn imod urimelige Priser. Det har altsaa ikke været Tilfældet. Et andet æret Medlem, det ærede Medlem Hr. Rode, sagde, at Tidspunktet var uheldigt valgt, og naar man nu ser de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Kragh kom med, at man vilde skyde paa Kapitalen, men ramte et andet Sted, nemlig de smaa Detailhandlere i Sidegaderne, og dertil lægger den Passus i det ærede Medlem Hr. Rodes trøsterige Tale ved denne Lejlighed om Detailhandlerne, som man dog ikke kan gøre brødløse o. s. v., saa tror jeg, at naar man ud fra disse Betragtninger siger, at Tidspunktet har været lidt uheldigt valgt i Belysning af en forestaaende politisk Begivenhed, tager man neppe fejl. Naar det ærede Medlem Hr. Kragh talte om den uforsvarlige Agitation, som Socialdemokraterne havde ført, vil jeg dog dertil sige, at i Belysning af den Agitation, vi var ude for i 1920, kan jeg i hvert Fald ikke regne den Synd, vi har begaaet, for mere end den,

som Dronning Dagmar mente at have begaaet ved at snøre sine Silkeærmer i Kirken, thi der var jo ganske anderledes Klang og Toner i Lirekassen i 1920. Da vi stillede paa Valgtribunerne, fløj det omkring baade os og de Radikale med „Landsforrædere“, Fædrelandet, som vi havde svigtet o. s. v., i hvert Fald i Særdeleshed der, hvor jeg var. Nu synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Kragh heller ikke skulde tage det saa højtideligt, for til Politik hører en Slags Armbevægelser, og det ærede Medlem er ikke den, der har de mindste Armbevægelser.

Det eneste, det ærede Medlem Hr. Kragh foreslog, var at gennemføre den frie Konkurrence. Her synes jeg, man har Ret til at sige: Er det ærede Medlem ikke blevet klogere? Den Fase i den økonomiske Udvikling, der kan betegnes som den frie Konkurrence, er forbi for mange Herrens Tider siden. Det økonomiske Grundlag for det nuværende Samfund er Selskabsdannelsen, de økonomiske Sammenslutninger, det er det, vi maa regne med. Kalde den frie Konkurrence til Live igen er ganske umuligt, det lader sig ikke gøre. Det, der nu efter vor Mening bør ske, er Indførelse af en saadan Kontrol med disse økonomiske Sammenslutninger, at der ikke bliver dikteret Befolkningen Priser, der ikke staaer i rimeligt Forhold til Varens Værdi.

Det ærede Medlem Hr. Lange var igen inde paa sin Yndlingstanke om „Arbejdernes Fællesbageri“ og de andre Brødfabrikker og spurgte bl. a., hvorfor „Arbejdernes Fællesbageri“s Regnskab ikke var blevet offentliggjort sidste Aar som tidligere Aar. Her vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det blev offentliggjort sidste Aar paa samme Maade som de tidligere Aar. Det er muligt, at det ikke har staaet i de konservative Blade, men det har vist sin naturlige Aarsag, thi tidligere var vore Generalforsamlinger altid besøgt af en Referent, en Journalist, Bager, fra de konservative Blade. Han er desværre afgaaet ved Døden, og det er vist det, der er Aarsag til, at der ikke er kommet Referat i de konservative Blade. Jeg har nemlig undersøgt, om disse Aktier er blevet ombyttet, men det er de ikke, de lyder paa Mandens Navn endnu.

Endelig vil jeg endnu en Gang betone, at det, der var Tale om fra „Forbrugernes Værn“s Side, ikke var Rugbrødet. Det er muligt, der kan findes en enkelt Artikel derom, men da Direktøren for „Hovedstadens Brødfabrikker“ havde afgivet Erklæring om Rugprisen o. s. v., gik man bort fra det. Det, man løb Storm imod,